

det vil gå ved tredjebehandlingen af dette forslag fra Fremskridtspartiet.

Jeg må sige, at når jeg kalder det hjernevask af Dyreetisk Råd, er det oprigtigt ment. Jeg har endnu ikke set nogen saglig argumentation fra Dyreetisk Råd med hensyn til den konklusion, som de er nået frem til.

Derfor må vi endnu en gang appellere om, at man i denne her sag gør som fru Margrete Auken – og det vil jeg takke hende for – som godt nok sagde, at hun ikke har det godt med at stemme for et forslag fra Fremskridtspartiet, men at hun gør det alligevel af hensyn til dyrene. Jeg synes, det er en værdig måde at komme frem til den konklusion på, som SF har gjort det.

Selvfølgerlig kan vi på et andet tidspunkt diskutere, at det naturligvis ikke skal have noget med forslagsstillerne at gøre. Det skulle gerne gælde for alle sager, at man kigger på indholdet af Fremskridtspartiets forslag og ikke på, at det netop er os, der fremsætter forslagene.

Jeg vil også godt sige, at når jeg tænker tilbage på den debat, vi havde med hensyn til halekupering, gik det jo glat igennem her i Tinget, at det selvfølgelig skulle forbydes at lave halekupering. Hvis man ser det i relation til, at nogle nu i dag ikke kan melde ud, at de stemmer for det foreliggende forslag, virker det fuldstændig ved siden af. Jeg synes, man må sige, at det er helt ude af proportioner, at man ikke kan se, at når man kan gå ind og forbyde en halekupering, som vi har haft i dette land i, jeg ved ikke hvor mange år, og som ikke er decideret smertefuld i forhold til det, vi taler om i dag, burde man naturligvis som en selvfølge acceptere Fremskridtspartiets lovforslag, som er til behandling her i dag.

Jeg vil endnu en gang appellere om, at man primært ser på de intentioner, som Fremskridtspartiet har med det her, frem for at det netop er Fremskridtspartiets lovforslag, vi taler om. Jeg håber, at vi kan få en melding fra Venstre om, hvilke medlemmer der ikke har samme holdning, som jeg har forstået at flertallet i Venstres gruppe har. Jeg håber og appellerer om, at de Venstrefolk, der støtter Fremskridtspartiets forslag, i dag vil gå herop og melde klart ud. Det samme gælder de konservative medlemmer, der måtte sidde dernede og støtte vore holdninger i denne sag. Jeg håber, at de også klart tilkendegiver det her fra talerstolen.

Jeg synes, det er en så vigtig sag, at vi endnu en gang bør få klarlagt, hvordan det vil gå ved tredjebehandlingen. Jeg håber ikke, at man bare

sætter sig tilbage i stolen og siger: Det går nok endda, vi behøver ikke udtale os, for når vi ikke er enige med det store flertal i gruppen, er det bedst, at vi holder lav profil.

Jeg synes, det vil være fint, hvis de medlemmer, der støtter Fremskridtspartiet i denne sag, vil gå herop. Jeg kan se, at der allerede er et Venstremedlem, der sidder ved talerbordet, så det kan være, vi her får en melding om holdningen.

Else Marie Mortensen (S):

Jeg synes, at denne debat bærer vældig meget præg af dobbeltmoral. Vi er i hvert fald nogle partier i dette Folketing, som åbent og ærligt tør se i øjnene, at vi er nødt til at forholde os til nogle ubehagelige kendsgerninger, fordi vi gerne vil have kød på bordet.

Dyrene skal altså slås ihjel, inden vi kan spise dem. Inden det sker der faktisk en produktion af dyr, og man kunne føre en utrolig lang debat om, hvilke lidelser vi i øvrigt påfører dyr i løbet af produktionsperioden, i løbet af transporten og i øvrigt ved helt almindelig slagting – ikke rituel, ikke på særlig dispensation, men helt almindelig slagting på danske slagterier.

Vi har fået breve fra slagterimedarbejdere, der fortæller, hvor galt det kan gå, når der sker uheld på almindelige slagterier, for slet ikke at nævne antallet af uheld på almindelige slagterier, når almindelig skydning ikke lykkes, når dyrene bliver skodet uden at være døde, og alle mulige andre rædselsvækkende historier. Jeg ved godt, at det ene ikke undskylder det andet, men disse ubehagelige kendsgerninger bliver vi nødt til at forholde os til politisk.

Jeg vil godt understrege de bemærkninger, som et flertal inden for mindretallet i Retsudvalget har anført i betænkningen, nemlig at Det Mosaiske Troessamfund aldrig nogen sinde har fået en henstilling eller en anbefaling fra Dyreetisk Råd, uden at de har fulgt den. På den måde fulgte Det Mosaiske Troessamfund henstillingerne om at afskaffe kastemaskinen, da de fik den anbefaling, sidst vi behandlede dyreværnsloven, og i denne omgang har de vist sig ualmindelig samarbejdsvillige med hensyn til at forsøge at begrænse dyrenes lidelser.

Dyreetisk Råds redegørelse, som fru Pia Kjærsgaard har nedgjort og latterliggjort her fra talerstolen, indeholder faktisk nogle meget flotte, ikke bare dyreetiske, men også alment etiske overvejelser, som er afvejset flot over for hinanden. Det synes jeg der er grund til at understre-